

Sygn. I ACz 2131/14

I ACz 2132/14

POSTANOWIENIE

Dnia 27 listopada 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie, Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSA Andrzej Struzik (spr.)

Sędziowie: SA Teresa Rak

SO (del.) Paweł Czepiel

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 27 listopada 2014 r. w Krakowie

sprawy z powództwa L. B.

przeciwko Zespole Szkół (...) w K.

o zapłatę

na skutek zażaleń powódki na postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 30 czerwca 2014 r., sygn. I C 1678/13 oraz na postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 5 września 2014 r., sygn. I C 1678/13

postanawia:

I. oddalić zażalenie powódki na postanowienie z dnia 30 czerwca 2014 r.;

II. odrzucić zażalenie na postanowienie z dnia 5 września 2014 r..

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 30 czerwca 2014 r. Sąd Okręgowy w Krakowie odrzucił zażalenie powódki na postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 3 grudnia 2013 r., uzasadniając to faktem, iż postępowania dotyczące przedmiotowego postanowienia, dotyczącego zwolnienia powódki z kosztów sądowych w części oraz oddalenia wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu, stało się bezprzedmiotowe wobec uprawomocnienia się postanowienia o odrzuceniu pozwu w niniejszej sprawie.

Postanowieniem z dnia 5 września 2014 r. Sąd Okręgowy odrzucił ponowne wnioski powódki o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie pełnomocnika z urzędu, podnosząc, iż w związku z uprawomocnieniem się postanowienia w przedmiocie odrzucenia pozwu, złożone wnioski stały się bezprzedmiotowe.

Od obu tych postanowień zażalenie wywiodła powódka, zaskarżając je w całości. W zażaleniu skierowanym przeciwko postanowieniu z dnia 30 czerwca 2014 r. powódka wskazała, że zwróciła się o zwolnienie z kosztów sądowych w całości oraz ustanowienie pełnomocnika z urzędu, bowiem nie jest w stanie ponieść wymaganych od niej kosztów bez uszczerbku koniecznego utrzymania, nadto nie jest w stanie prowadzić sprawy bez pomocy profesjonalnego pełnomocnika. Natomiast w zażaleniu na postanowienie z dnia 5 września 2014 r. powódka nie sformułowała zarzutów skierowanych przeciwko temu orzeczeniu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zażalenie na postanowienie z dnia 30 czerwca 2014 r. jest bezzasadne.

Wprawdzie okoliczność wskazana przez sąd I instancji, jaką jest prawomocne zakończenie postępowania, nie powinna prowadzić do odrzucenia zażalenia, ale do umorzenia postępowania tym zażaleniem wywołanego, gdyż wydanie orzeczenia stało się zbędne (art. 355 § 1 w zw. z art. 397 § 2 i z art. 391 § 1 k.p.c.), to jednak w pierwszej kolejności należało zbadać terminowość wniesienia zażalenia. Stosownie do art. 394 § 2 k.p.c. zażalenie można wnieść w terminie tygodnia od daty doręczenia postanowienia. Jak wynika ze znajdującego się w aktach sprawy dowodu doręczenia (k. 22), postanowienie z dnia 3 grudnia 2013 r. zostało doręczone powódce w dniu 11 grudnia 2013 r. Tygodniowy termin do złożenia zażalenia upłynął zatem w dniu 18 grudnia 2014 r. Powódka złożyła zażalenie w dniu 23 czerwca 2014 r., a zatem po upływie ustawowego terminu. W konsekwencji, na podstawie art. 370 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. zażalenie podlegało odrzuceniu. Zatem sąd I instancji zasadnie odrzucił zażalenie powódki, jakkolwiek błędnie swe postanowienie uzasadnił. Skoro zaskarżone postanowienie odpowiada prawu, to zażalenie należało oddalić na podstawie art. 385 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

Zażalenie na postanowienie z dnia 5 września 2014 r. podlega odrzuceniu jako niedopuszczalne. Stosownie do art. 394 § 1 k.p.c. zażalenie przysługuje jedynie na postanowienia kończące postępowanie w sprawie oraz postanowienia szczegółowo w tym przepisie wymienione. Powołany przepis nie przewiduje dopuszczalności zażalenia na postanowienie odrzucające wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie adwokata z urzędu. W konsekwencji zażalenie, jako niedopuszczalne, podlega odrzuceniu na podstawie art. 373 w zw. z art. 370 i z art. 397 § 2 k.p.c.